

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 26/2014
03.12.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљене Надежде Ћирић, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости окривљене Надежде Ћирић и њеног браниоца – адвоката Н.Ц., поднетим против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 По1 бр.312/14 од 06.08.2014. године, у седници већа одржаној дана 03. децембра 2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Надежде Ћирић – адвоката Н.Ц., поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 По1 бр.312/14 од 06.08.2014. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљене Надежде Ћирић, поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 По1 бр.312/14 од 06.08.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења КПо1 бр.57/14-КвПо1 бр.379/14 од 18.07.2014. године, одбијен је као неоснован предлог браниоца окривљене Надежде Ћирић – адвоката Н.Ц. од 15.07.2014. године, да се утврди наступање релативне застарелости кривичног гоњења против окривљене Надежде Ћирић.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 По1 бр.312/14 од 06.08.2014. године, одбијене су, као неосноване, жалбе окривљене Надежде

Ћирић и њеног браниоца, изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења КПо1 бр.57/14-КвПо1 бр.379/14 од 18.07.2014. године.

Захтеве за заштиту законитости, само против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2По1 бр.312/14 од 06.08.2014. године, поднели су:

-окривљена Надежда Ћирић, због кршења основних људских права (права на слободу, права на правично суђење и права на суђење у разумном року), због битних повреда одредаба Законика о кривичном поступку и повреде кривичног закона, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијано решење и донесе пресуду о обустави кривичног поступка против окривљене због релативне застарелости кривичног гоњења и због повреде права на суђење у разумном року;

-бранилац окривљене Надежде Ћирић – адвокат Н.Ц., због кршења основних људских права окривљене, те због битних повреда одредаба Законика о кривичном поступку и повреде кривичног закона, не наводећи у чему се ове повреде састоје, с тим што из образложења произилази да је захтев поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијано решење "као незаконито".

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењем против ког су захтеви за заштиту законитости поднети, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев браниоца окривљене је неоснован, док је захтев окривљене Надежде Ћирић недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости, који је поднео бранилац окривљене, наводи се да је побијаним решењем учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, јер је одбијена жалба браниоца окривљене изјављена против првостепеног решења, којом је предложена обустава кривичног поступка против окривљене. С тим у вези, у захтеву се истиче да је јавни тужилац дана 30.06.2014.године изменио оптужницу, против окривљене, и то седам година након извршења предметног кривичног дела, тако што је додао обележја дела која раније нису постојала у оптужници, на који начин јавни тужилац није изменио чињенични опис оптужнице, већ је фактички поднео нову оптужницу против окривљене која до тада није постојала, јер су додати нови битни елементи за предметно кривично дело. Надаље, у

захтеву се указује да је управо због подизања нове оптужнице против окривљене, фактички за ново кривично дело, наступила релативна застарелост кривичног гоњења у конкретном случају.

Међутим, по оцени Врховног касационог суда, побиганим решењем није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, на коју се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене неосновано указује.

Наиме, на исту битну повреду одредаба кривичног поступка, бранилац је указивао и у жалби изјављеној против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења КПо1 бр.57/14-КвПо1 бр.379/14 од 18.07.2014. године, којим је одбијен као неоснован предлог браниоца окривљене да се утврди настапање релативне застарелости кривичног гоњења у конкретном случају.

Апелациони суд у Београду - Посебно одељење је, као другостепени, оценио изнете жалбене наводе неоснованим и у својој одлуци Кж2По1 312/14 од 06.08.2014. године на страни два, став 3, 4 и 5, те на страни три став 1 образложења, изнео у свему јасне разлоге због чега прихвата као правилан став првостепеног суда да у конкретном случају није наступила релативна застарелости кривичног гоњења у односу на окривљену Надежду Ћирић за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, које јој је оптужницом стављено на терет, као и због чега налази да се у конкретној ситуацији не ради о новој оптужници, већ о измењеном диспозитиву постојеће оптужнице против окривљене Надежде Ћирић, које разлоге и Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге упућује.

Бранилац окривљене је захтев за заштиту законитости поднео и због кршења основних људских права окривљене, међутим наводи захтева у овом делу нису могли бити предмет испитивања од стране Врховног касационог суда. Наиме, у случају када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде неког права које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода, та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда или одлуком Европског суда за људска права, и таква одлука, сходно одредби члана 484. ЗКП, мора бити достављена уз захтев, па како у конкретном случају таква одлука није достављена, то наводи захтева у овом делу нису ни могли бити предмет испитивања од стране овога суда.

Из наведених разлога, захтев браниоца окривљене Надежде Ћирић – адвоката Н.Ц., одбијен је као неоснован, на основу члана 491. ЗКП.

Захтев за заштиту законитости окривљене Надежде Ћирић, одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац. Одредбом става 3. истог члана, прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, из којих јасно произилази да окривљени нема овлашћење да лично поднесе захтев за заштиту законитости, већ да овај ванредни правни лек може поднети искључиво преко свог браниоца, то је Врховни касациони суд захтев окривљене Надежде Ћирић одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, обзиром да је поднет од стране неовлашћеног лица.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.